

udateret

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 86 nr. 1 og 1a

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

den vej, ligesom billeden, som
de jo også i så mange måder
er udspændt af. Men —
Morten Larsen har, for mig som
ingen anden, talt om vor Herre
Jesus som værer ind til Gud — den
 eneste vej, — og hvordan han ved at
tage bolig i os i sit ord og ånd —
gennembygger hele vort menneskeligt
— gør sig helt ind til et med os.
Jærkede alt i os sig om vor Herre
Jesus i døb og nadver — hvor vilde
han så "vilde skejelser" i os — i
sin menighed

Det er snart mange dage
dette har ligget her, og jeg synes smukt, at
det er værd at sende. Men om kommer
det så alligevel.

Herre Jakob Thorsgaard, jeg vil ikke du
skal tro at jeg går og spekulerer, for det gør
jeg ikke, det kommer som det selv vil
og kany under mit arbejde, som jeg
taltet her nok af. Men helt gal er
det vist ikke, fordi Karen Mowad i bryd
i bryd mindede mig om, at hendes far
havde mig "stødte" bryd, da han kom
til Børnely som præst i 1869.

Så helles du og dine for
Augustanor

SKOVGAARD-MUSEET
Mapp 86 Nr. 1

Herre J. S. Taks for det brev.
Jo, jo — du må tro jeg tænker nok
den skjelven, som du kaldes det.
Jeg tænker vi må føle noget af
den lige til det sidste. Men —
hvor den ikke også med i hvad
vor Herre kalder: at arbejde med
frygt og bæven.

Jeg tror nok jeg fortæller det du
skriver, og siger som du, at det
er "faderligheden" vi må ind til.

Men der er noget her, som jeg
gerne fik mere kys over, om nogen
kunde hjælpe mig dertil. Jeg vil
prøve at sige noget af det til dig,
så godt jeg kan.

Da præsten Hoffmør blev jordet, sagde
han i talen, at "fendes ungdoms" la-
betydningen af Jesus Kristus navnet i
Tager, mens navnet hos mange af de frome
om var "den himmelske fader" med det
Kærlige forsyn. Og han mindedes
hvordan han, ved Guds nåde søgte og
beholdt for at nå gennem disse ting
hen til ham hvis navn er frelse.

- Nu har tagene vel dette sig, men
alligevel må vi ikke ofte sige lig,
som Joh: døber sagde: "Mundt i Mundt
gi Stai han som I ikke kender."

Englene pege på Jesus! ^{gør} ~~sæt~~ det
ikke den gl. flæng ^{det} ~~fra~~ først til sidst?
- og er den ikke fra ende til anden
vildneskyrd om "faderens dragelse"
til opstandelse? x

Og nu er sønnen kommen som
vil frigøre os og åbenbare faderen
- for det kan kun alene han. Og han
stai mundt iblandt os med almindelig
og sin nadver, og der er i vor tøj
sædelt lys derover som aldrig før

Men hvor Kald og hanken er dog
ikke vor tilfælgelse deraf, og der

prova da mange veje uden om.
Jeg må så ofte tilhøje til det for
underlige Kredsløb Gr: har tegnet for
os i de seks vers: "Alle mine Kilder
skal være hos dig." Hvor dehen -

(som grækerne drømte om floden der
omsluttede hele verden) omfavner al
skabningen fra først til sidst

- i dig gjenfodes alt jord og himmel, folk

og fangers og stjernes vrimmel, med
alt hvad jeg evig har i mig

Og hvor dog alle hans salmer
viser os ind til vor Herre, som han
møder os i vor dækh og nadver

Men det er dette, at vi det virkelige
mødes med ~~vor Herre~~ ^{for Herre} selv, at han
som er sandheden, vejen og livet
har bolig i os, når vi af vort
fattige men ærlige hjertes far

i mod ham i hans ord, og
saaledes er det jo, og derfor kan jeg
ikke forstå talen om ondnes, forn
eller troens led; det er ham selv
vi er døbt til (døbt ind i), og dog
vil troens bekendelses ord ^{opstandelse} ~~og~~ ^{og}
blive livet i os, og tilsvaret opstandelse

Jeg føler så godt hvor lidt og ringe
jeg skriver om dette store; men det er
som jeg ikke kan lade det være.
Det er så ikke for at sige dig det,
men for at hjælpe til at klare
mine tanker. Jeg har jo ikke Andens
at tale med om sådant.

Opundthjælp salmer viser mig alle

L.

Vi er jo ellers svært optagne af
"Landerceernet" i denne tid. Men
jyderne, går nu ikke så glat med
den Københavnere. Den gl. strid
mel. norrø og sønderjyds seolder dygt i
seindene.

Efter alt det forskællig der nu kom,
mer frem om Tider-Læker og styrelsen
her hjemme o. s. v. synes jeg det bliver
så broget så der er Ruml at vente

til det klæses noget mere.
At der er begyndt noget mellem Indien
og Norden som vi høre megen udsigtes
i sit skjød, det tror jeg så trygt —
— men måske skal vi endnu vente på
den rigtige udsending.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 19

Ja, det er underligt at vi hører
så lidt om Sanderling.

Hvor kunde jeg dog godt lide A.
Lauvs jordfærd. Var du med derude?